

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 16. децембар 2010. године

Предмет бр. 11/08

Драган ПРЕЛЕВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 16. децембра 2010. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Рацеша ТАЛВАРА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно са Одељком 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 од 23. марта 2006. о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена пред Комисијом 5. маја 2008. године, и уписана је истог дана. Жалиоца заступа адвокатска канцеларија Алексић, Мусицки и Сарадници, из Новог Сада, Република Србија.
2. Комисија је 16. маја 2008. и 6. јуна 2008. године затражила појашњење, додатне информације и документе од жалиоца. Жалилац је доставио свој одговор 17. јуна 2008. године.

3. Комисија је 21. јула 2008. и 17. новембра 2008. године затражила додатне информације од жалиоца. Жалилац је доставио свој одговор 19. јануара 2009. године.
4. Жалиоцу је 22. маја 2009. послато још једно писмо у коме се од њега траже додатне информације и појашњења. Жалилац је доставио свој одговор 27. јула 2009. године.
5. 1. фебруара 2010. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. СПГС је доставио свој одговор 23. априла 2010.
6. Одговор СПГС-а је 22. септембра 2010. прослеђен жалиоцу на примедбе. Комисија је примила одговор 18. новембра 2010.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

7. Жалилац са сталним пребивалиштем на Косову тренутно живи као расељено лице у Србији. Власник је стана у Приштини. Живео је тамо до јуна 1999., када је напустио Косово. 22. јуна 1999. године склопио је уговор са г. Б.М., којим даје право истом на коришћење стана, укључујући намештај и уређаје, до свог повратка. Том приликом није утврђена сума киријес. Међутим, уговором је предвиђено да је обавеза корисника стана да плаћа све комуналне трошкове, почев од дана када се преселио у стан.
8. По наводу жалиоца, стан је касније оштећен, намештај и уређаји су изнешени, и нису измирани ни кирија нити трошкови. Г-дин Б.М. је живео у стану до краја септембра 2005. године, када је из њега избачен од стране ДСИП.
9. Дана 30. августа 2004. год., жалилац подноси захтев Општинском суду у Приштини, преко Општинског суда у Новом Саду, којим тражи компензацију за штету нанешену стану, као и за неплаћену кирију и рачуне, против г-дина Б.М., општина Приштина, и Привремених институција самоуправе Косова (ПИС). 8. маја 2006. године иста жалба је поново уложена Општинском суду у Приштини, преко Општинског суда у Нишу.
10. Током 2004. године, судовима на Косову је поднешено око 17,000 захтева за надокнадом, већином од стране етничких Срба који су 1999. године напустили своје домове на Косову због непријатељске агресије, и чија је имовина касније била оштећена или уништена. Са циљем да задовоље законски петогодишњи лимит за подношење цивилних захтева за надокнаду, ови жалиоци су поднели захтеве судовима на Косову отприлике у исто време 2004. године. Захтеви су уперени против УНМИК-а, КФОР-а, ПИС-а и, у већини случајева, релевантним општинама (види: Саветодавна комисија за људска права (у даљем тексту, СКЈП), *Милогорић и остали*, с аses nos. 38/08, 58/08, 61/08, 63/08 и 69/08, мишљење од 24. марта 2010, § 1; за правну основу по којој су жалиоци засновали своје захтеве, види исто мишљење, § 5).
11. У вези са овим случајевима, директор Одељења правде (ОП) при УНМИК-у је 26. августа 2004. године послао писмо председницима свих општинских и окружних судова, и председнику Врховног суда Косова, у коме помиње да је поднето

"преко 14,000" таквих захтева. Указао је на "проблеме које ће судови имати због тако великог прилива захтева", и замолио је да "се не заказују [такви] предмети док не будемо заједно одлучили како најбоље да их решимо" (за пуни текст писма, види мишљење о предмету *Милогорић и остали* горе наведеном у § 12, § 6).

12. ОП је 15. новембра 2005. године, упутило обавештење судовима да почну рад на захтевима у вези са штетом коју су нанела физичка лица, као и штетом учињеном након октобра 2000. године., имајући у виду да "препреке ефикасном решавању ових случајева" више не постоје. Захтеви који се тичу догађаја пре октобра 2000. год., нису обухваћени овим писмом. Захтев жалиоца упућен против г-дина Б.М. спада у ову категорију, али до краја 2008. године суд није контактирао жалиоца, и није заказано саслушање.
13. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.

III. ЖАЛБА

14. Жалилац заправо тврди да је Општински суд у Приштини обуставио поступак поводом његовог захтева за компензацијом штете коју је станар г-дин М.Б. нанео стану, као и за неплаћање кирије и комуналних рачуна од стране истог и да, као резултат, овај поступак није решен у догледно време, чиме је дошло до повреде члана 6 § 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).

IV. ПРАВО

15. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из Одељака 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

A. Наводна кршења Члана 6 § 1 из ЕКЉП.

16. Комисија је мишљења да, будући да жалилац указује на кршење члана 6 § 1 из ЕКЉП, он у ствари подноси две жалбе (види: приступ усвојен у СКЉП, *Милогорић*, бр. 38/08, одлука од 22. маја 2009. године; упореди: Европски суд за људска права (ЕСЉП), *Аћимовић против Хрватске*, бр. 48776/99, одлука од 30. маја 2000. год; ЕСЉП, *Кутић против Хрватске*, бр. 48778/99, одлука од 11. јула 2000.). Са једне стране, он се жали поводом чињенице да, услед обустављања поступка у компетентним судовима, није био у могућности да добије одлуку у вези са својим захтевом за одштетом уништене имовине. Комисија сматра да ова жалба може да доведе у питање његово право приступа суду, сходно члану 6 § 1 из ЕКЉП. Са друге стране, жалилац се жали на дужину поступка пред компетентним судом, с обзиром на чињеницу да је поступак започет 2004. године а затим поново 2006. године, и да отада његов захтев није разматран. Ова жалба

би могла да доведе у питање његово право на правосудну одлуку у разумно време, у смислу члана 6 § 1 из ЕКЈП.

17. Комисија је мишљења да жалбе везане за Члан 6 § 1 из ЕКЈП покрећу озбиљна правна питања чије би разрешење требало да зависи од процене меритума жалбе. Према томе, Комисија закључује да ове жалбе нису очигледно неосноване у смислу Одељка 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 (СКЈП, *Милогорић*, наведен у § 16 изнад, при § 18).

18. Нису установљени други разлози на основу којих би ове жалбе биле проглашене неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Раџеш ТАЛВАР
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући